

القيامة

مکی سورة دی ۴۰ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۱

قسم دی د قیامت په (مسلمه واقع کیدونکې) ورځ.

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللّوَامَةِ ۲

او قسم دی په ملامت کوونکې نفس (ضمیر چې د گناه په ارتکاب او د نیکیو د فرصت د ضایع کولو له امله ځان ملامتوی، چې تاسو به له مړینې وروسته بیا راژوندی کیرئ او د بنو او بدو کړنو حساب کتاب به د سره کیرئ).

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ، ۳

آیا (کافر) انسان گومان کوی چې مونږ به یې هډوکي راټول نه کړو؟

بَلَىٰ قَدَرِينٍ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ، ۴

هو - بلکه مونږ دا قدرت هم لرو چې د هر سړی د گوتو (کربنې جلا جلا) جوړی کړو.

بَلْ يَرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجَرَأَمَامَهُ، ۵

بلکه (کافر) انسان هڅه کوی چې پخپل راتلونکی ژوند کې غافل او په فسق او گناهونو کې ډوب او مصروف پاتې شی.

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۶

(د شک او تردد په حال کې په استهزاء او سپین سترگی) پوښتنه کوی چې (هغه ستاسو) قیامت به کله راځي) ټاکلی کال، میاشت او نیټه یې راوښایه).

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۷

کله چې سترگی به (د ویرې او دهشت له شدت نه) څرې او متحیرې واورئ.

وَحَسَفَ الْقَمَرَ ٨

سپوږمی به تیاره او بی نوره شی.

وَجَمَعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ ٩

(د کائناتو نظام به گډوډ شی) او لمر او سپوږمی به دواړه سره یو ځای (بی نوره او تیاره له مغرب نه راپورته) شی.

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ ١٠

او انسان به په دغه ورځ ووايي چې د تيبنتي رو گودر چيري دي؟

كَلَّا لَا وَزَرَ ١١

نه - هيڅ پناه ځای نشته.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ١٢

(بلکه) وروستی تم ځای همدا ستا د رب حضور دی.

يَنْبُؤُا الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ١٣

هغه ورځ چې انسان به د خپلو ټولو هغو کړنو خبر شی چې له ځانه يې مخکې رالېږلي او يا ترې وروسته پاتې دي.

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ١٤

بلکه انسان پخپله د خپل حال ډير ښه گواه او ليدونکی دی.

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ١٥

که هرڅو (د خپلو گناهونو د توجيه لپاره) اني بهاني جوړې کړي (خو بيا به هم سزا ورکړی کيږي).

لَا تَحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۚ (۱۶)

(ای پیغمبره! د وحی له پوره اوریدو وړاندې د تکرار لپاره) خپله ژبه مه خوزوه (او د قرآن په لوستلو او حفظ کې) بیره مه کوه.

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْءَانَهُ ۚ (۱۷)

بی له شکه (ستا په مبارکه سینه کې) د آیتونو را جمع کول او (ستا په ژبه یې) تلاوت زمونږ کار دی.

فَإِذَا قَرَأْنَهُ فَاتَّبِعْ قُرْءَانَهُ ۚ (۱۸)

نو کله چې یې درته په پوره توگه (د جبرئیل په ژبه) واوروو، په هماغه ډول یې تکرار کړه.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۚ (۱۹)

بیا یې (تاته د احکامو، الفاظو او اشاراتو) توضیح او تفهیم هم زمونږ کار دی.

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۚ (۲۰)

(ای کافرانو! دا ادعا مو بی دلیل او بی منطقه ده چې وایاست قیامت نشته،) بلکه تاسو هر څه په تلوار غواړئ.

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۚ (۲۱)

او آخرت مو پرې ایښئ دی (یوازې د فانی دنیا په مینه کې ډوب یئ).

وَوَجْهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ۚ (۲۲)

(یاد ساتئ چې) هغه ورځ به ځینی مخونه ډیر تازه او خلیدونکي وی.

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۚ (۲۳)

خپل رب ته به غورئ (او ورته به متوجه وی).

وَوَجْهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۚ (۲۴)

او ځینی مخونه به بدرنجه او راگونځ وی.

تَنْظُنُّ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَّةٌ ﴿٢٥﴾

خکه پوهیری به چي له یوه ملا ماتونکی عذاب سره مخامخ دی.

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾

نه- کله چي سا ، تر ستونی ورسیری.

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾

او(د ناروغ خپلوان د هغه له طبی علاج نه نا امیده شی) او وایی: کوم دمونکی او دعا کوونکی (نیک شخصیت) را پیدا کړی (چي د ده علاج وکړی او له مرگه یې وژغوری).

وَزُنَّ أَنْهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾

او(ناروغ) پوه شی چي(له خپل دنیوی مال ثروت او اولاد سره یې) د بیلتون شیبې رارسیدلي دی.

وَأَلْفَتِ السَّاقِ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾

او(د خنکدن د شدت له امله یې) یوه پښه په بله تاو راتاو شی(او د دنیوی خسران مصیبت یې د آخرت له عذاب او مصیبت سره یو شی) .

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾

همدغه دی ستا د رب حضور ته د ورتگ ورځ ده.

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾

(پربنټي به ووايي) دغه سړی، نه (د پیغمبر په دعوت) باور درلود او نه یې لمونځ کاوه.

وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلٰى ﴿٣٢﴾

بلکه درواغ یې گانې او له حق نه یې مخ ګرځاوه.

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾

او بیا په تکبر او ناز خپلي کورنی ته روان و.

أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۙ ﴿٣٤﴾

(ای کافره) همدا (عذاب) درته غوره دی، کاملاً غوره.

ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۙ ﴿٣٥﴾

بیا هم درته (دغه عذاب) ډیر غوره دی.

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًىٰ ﴿٣٦﴾

آیا انسان گومان کوی چې بی حسابہ او مؤاخذي به پرینودل شی؟

أَلَمْ يَكُ نَظْفَةً مِّن مَّنِيَّ يَمْنَىٰ ۙ ﴿٣٧﴾

آیا دی (په رحم کې) یوه توی شوی نطفه نه وه؟

ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ۙ ﴿٣٨﴾

بیا د ویني یوه توتہ شوه، بیا کامل انسان شو او (اندامونه یې ورله) برابر کړل.

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۗ ﴿٣٩﴾

او له همدہ څخه یې د نر او بڼخي جوړه پیدا کړه.

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدْرِ عَلِيٍّ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۙ ﴿٤٠﴾

آیا دغه پیاوړی ذات (الله تعالیٰ) دا قدرت او طاقت نه لری چې مړی راژوندی کړی؟ («سبحانک اللهم فبلی» هو- بیشکه یا الله! پاک دی ستا ذات، او ته په ټولو اقداماتو برلاسی او قدرتمن ذات یی).

« تمت سورة القيامة بفضل الله و رحمته »

=====